

efterat Overdragelsen er erklæret for ugyldig, og hans Hjemmel altsaa er bristet. Da Ordene imidlertid ogsaa kunne forklares saaledes, at Betingelsen (som Modtagernes animus) kun refererer sig til Erstatningspørgsmaalet, og at den foregaaende Bestemmelse om Tilbagegivelsen er ligesaa ubetinget, som den ufølsbyrdede Gaves Kuldfastelse, og da den hele Sag er uden praktisk Betydning, skal Udvalget ikke længere opholde sig derved.

Den eneste vigtige Afsvigelse fra Regeringens Lovudkast er den, at § 2 (det oprindelige Forslags § 1) opretholder thinglæste Dømmes og Forligs Executionskraft i Fallitboer, naar de ere thinglæste, mindst 6 Uger forinden Voet tages under Behandling. Da den Forudsætning, som ligger til Grund for denne Bestemmelse, at hvad der læses til Thinge derved kommer til almindelig Kundskab, under vore nuværende Forhold er factist urigtig;

kan der ingen Tvivl være om, at denne Forandring i ikke ringe Grad vil svække den gavnlige Virksomhed af den efter Udvalgets Overbeviisning rigtige Grundsatning, som indeholdes i det oprindelige Udcast. Da det imidlertid ikke kan nægtes, at den foreslaaede Begrændsning er overeensstemmende med hvad der i beslægtede Forhold er gjældende, og da Bestemmelsen selv med denne Begrændsning i alt Fald er en Forbedring af den bestaaende Ret, finder Udvalget ikke tilstrækkelig Anledning til af den Grund at reise Banskellighed mod Tillændebringelsen af et Lovarbejde, der indeholder meget Godt, og som i enkelte Henseender har vundet ved dets seneste Bearbejdelse.

Udvalget skal saaledes indstille, at Landstinget usorandret vil vedtage Lovudkastet saaledes som det foresligger.

M. G. Braß.

H. H. Schön.

Dr. Lehmann.

A. Wessely.